

Leveranciers vaak dupe bij bankroet

Marius van Heeswijk
Amsterdam

Leveranciers schieten er vaak bij in als hun afnemer op de fles gaat. Op meerdere manieren proberen toeleveringsbedrijven, zoals groothandels en leasemaatschappijen, zich in te dekken.

Het aantal faillissementen was in de eerste helft van het jaar 55% hoger dan in dezelfde periode vorig jaar. De angst zit er goed in, zegt Robert Blom, faillissementsonderzoeker bij kredietinformatiespecialist Graydon. 'Bedrijven beseffen nu pas dat ze op krediet leveren en dat er in de periode tussen de feitelijke levering en de betaling van alles kan gebeuren.'

Om de onzekerheid over de kredietwaardigheid van de tegenpartij te minimaliseren, eisen bedrijven steeds vaker vooruitbetalingen, merkt Bart Verhoeven, communicatiemanager van kredietinformatiespecialist, Dun & Bradstreet (D&B). Alleen is niet elke leverancier in de positie om vooruitbetalingen af te dwingen. Voor Shell is dit geen enkel probleem, maar voor een onbeduidende kledingleverancier ligt dat anders,

zegt Walter Toemen, directeur risicobeheer van Euler Hermes.

Een andere mogelijkheid om de onzekerheid te verminderen is het verzekeren van orders. Bij faillissement van een bedrijf worden vorderingen op het onteigende bedrijf dan uitgekeerd. Olivier de Groot, marketingmanager van kredietverzekeraar Atradius, merkt dat de vraag naar polissen afgelopen half jaar sterk is gegroeid. Toch bieden kredietverzekeringen niet altijd soelaas, aangezien niet alle leveringen worden verzekerd.

Kredietverzekeraars zijn heel duur geworden en de dekking is omlaaggegaan, zegt Verhoeven. Daarom schaffen bedrijven, als aanvulling en alternatief op verzekeringen, steeds vaker rapporten aan die inzicht geven in de kredietwaardigheid van een bedrijf. Zo was de vraag naar informatieaanvragen bij D&B in het eerste halfjaar 43% hoger dan in dezelfde periode vorig jaar.

Een nadeel van de rapporten is dat de informatie, zeker in crisistijd, snel achterhaald is. 'De weg naar een faillissement is in de crisis steeds korter', zegt Aart Bloemheuvel directeur van onderzoeks-

bureau IRS. Ook volgens Blom moeten bedrijven niet blind op de rapporten varen. 'Kredietwaardigheid is heel dynamisch.'

Verhoeven meent dat vooral recente betalingservaringen met een bedrijf veel zeggen over de kredietwaardigheid van de onderneming. 'Een verslechtering in het betalingsgedrag is een goede indicator voor een aankomend faillissement.' Bij een daadwerkelijke faillietverklaring kan de leverancier veelal naar zijn geld fluiten. Van uitstaande vorderingen wordt gemiddeld slechts 5% aan de

schuldeisers uitgekeerd. Daarnaast vindt er op grote schaal faillissementsfraude plaats. Dit vermindert de waarde van de overgebleven boedel verder.

Blom concludeerde na onderzoek dat in 90% van de faillissementen er sprake is van boedelverduistering. Bij 20% van de onteigeningen ging het om bewuste fraude en waren er grote bedragen in het spel. Maar ondernemers zijn zich vaak niet bewust van de verduistering, zegt Blom. 'Hierbij moet je denken aan het ontslagen personeel dat als goedmaker nog een computer meekrijgt.'

Bloemheuvel vindt faillissementsfraude in Nederland schrikbarend gemakkelijk. De verantwoordelijkheid om bij een vermoeden van fraude justitie in te schakelen, ligt bij de curator. Deze doet volgens Bloemheuvel vaak geen goed onderzoek naar eventuele fraude. De kosten van het onderzoek komen namelijk ten laste van de boedel. En de taak van de curator is de maximale waarde uit de boedel te halen. Blom valt het op dat de curator fraude vaak wel meldt, maar dat de officier van justitie de capaciteit niet heeft om er iets mee te doen.

Slachtoffers Bankroet eist tol

55%

meer faillissementen in de eerste jaarhelft dan vorig jaar

5%

van de vordering wordt gemiddeld uitgekeerd

9 op de 10

gevallen is er sprake van boedelverduistering